

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xxiiii. De Donationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

De Solutionibus. Tit. 23.

NE mo ecclesiam sibi commissam pro alienis <sup>2. Si quo-
rundam.</sup> debitibus grauato . literasye, seu sigilla quibus ecclesiæ obligari possint alicui concedito . Si secus adtentatum erit:ad solutionem talium debitorum ecclesiæ ne tenentor . Qui contrà faxit ab administratione spiritualium & temporalium suspensus esto.

Sanè prælatus prædecessoris sui debita pro necessitate ecclesiæ contracta soluito. ^{1. Ad hoc}

Clericus super debitibus conuentus si hæc reconosciat: et si propter rerum inopiam in totum partem soluere nequibit, ob idque excōmunicatus erit, si tamen idoneè cauebit quod ad pinguiorem fortunam veniens ea persoluet, sententia ipsa relaxator.

Is qui indebitam pecuniam soluisse conqueretur, quod indebet soluta siet probato . At si aduersarius solutionem inficiens exinde conuictus erit:diffitenti, quod debitum recepsit, probandi onus incumbito. ^{4. Is qui}

De Donationibus. Tit. 24.

SI quis debere se quod donat existumabit, & ^{1. Pruden-} nisi in beneficiis suis creuerit nihil se præstis-^{tes.} tisse putabit:hæc vera nobilitatis lex esto.

In beneficiis autem hæc posita sunt. Itaque ^{6. Cum di-} licet in contractibus quidem plena, in testa-^{lecti.} mentis autem plenior interpretatio adhibetur, certè in beneficiis plenissima adhibetur . vnde

P iii

De donationibus

pluribus rebus datis, si prima donatio libera & pura atque immunis adparebit, post omnes autem in fine instrumenti clausula grauioris conditionis adposita erit: hæc ad posteriorē donationē aliās etiam determinatam potius refert.

3. *Pertinas* Sed & si quid ex terris ecclesiæ ab eius prælatori ritè cuiquam in feudum donatum erit, certo modo designato qui postea mensura facta non reperietur: qui concessionem faxit, eiusve successor donatario petente feudum ipsum ad eum qui ab initio adsignatus erit modum recte integrato. Ecclesia in actibus suis fraudē ne adhibeto.

2. *Fraternitatem* Alioquin ecclesiarum prælati rerum ecclesiasticarum procuratores & non domini cū sient, conditionem ecclesiæ deteriorem ne faciunto. Episcopus si quas graueis donationes in rebus episcopatus sui in necem & fraudem ecclesiæ suæ canonicis suis inconsultis faxit: donationes huiusmodi ne tenēto. qui successor eius erit olli eas tam à clericis quam à laicis reuocare liceto.

3. *Ceterū* Cæterū si abbas cum priore & quibusdā de conuentu, solusve donationem faxit, & post conuentus pars reclamassit: datæ rei quætitas, & loci consuetudo, dum ne sacrī canonibus obviat, diligenter adtenditor. secundum hædonum ratum in ritumve iudicator.

4. *Apostolica* Idcirco si quis episcoporum in parochia sua monasterium construere volt, ipsumque de rebus ecclesiæ cui præsidet dotare: amplius ibidem quinquagesima, ecclesiæ vero quam monasticis regulis informare, pro suisve propriis sepulturis magnificare voluerit, amplius centesima parte census ecclesiæ cui præsit ne clargitor. hec

tamen ita temperanda æqualitas esto. Cui tribuet competens subsidium conferto. Cui tollet grauia damna ne infligito. Alteram tamen quā volet ex his diabús liberalitatis speciem elegito. vñus etiam episcopus, aliūsve nec tantū, nec minus, simul, semel, pluries, aut successiuē, eisdem, diuersisve ecclesiis cum graui ecclesiæ suæ detimento conferto. Si quod graue detrimentum de possessionibus seu prouentubus ad episcopalē mensam cathedralēmve ecclesiam pertinentibus in quantalibet portione adlatū erit, idq; ex facti ostensione parebit, neque præscriptione, aliāye exceptione legitima hæc actio excludetur: legitimè reuocator. Itaq; nec cētensi-
ma, nec quinquagēsima semel, vel successiuē cū graui ecclesiæ dāno cōfertor. Si verò adeo episcopus abundabit, vt sine damno ecclesiæ suæ amplius etiā his partibus necessitatī alterius ecclesiæ subuenire possiet: summā canonicā per se ne excedito. de superioris tamē authoritate pontificis etiam in maiori summa in opiq alterius re-
ctē prouidetor.

Ecclesiarum autē donationes seu concessio- 4. Consul-
nes siquidem priuatis viuentibus earum posses-
tationi-
foribus factę erūt: nullius momēti sunto. sin reli-
bus.
gioſis locis ab episcopo eiūsve authoritate fiēt:
ratæ habentor. personæ tamen quę eas posside-
būt sine ipsarū adsensu in vita sua ne spoliātor.

Quod si sic episcopus consentiente patrono 7. Pasto-
religiosis viris ecclesiā simpliciter concesserit: ralis.
patronus quod suum est, id est ius patronatus, &
episcopus quod temporale obtinebit in eadem

P. iiiii

De peculio clericorum

ecclesia, veluti si quam fructuum portionem recipiat, conferre intellegitur. hæc portio in eorum usus conuortitor. si ex eiusdem prouentibus nullam portionem habere debuerit: omnes prouentus praeter cathedralicu corū usibus cedunto. vt autem episcopi donatio legitima siet, capituli sui consensum requirito.

8. Inter dictos.

Si quod autem hospitale ab eius magistro & fratribus donatum alteri & adsignatum purè & simpliciter erit: hoc ratum esto. & si de re litigiosa, si in fraudem, si periueros & excommunicatos se donationem fecisse allegabūt: hæc eorum contra factum proprium defensio ne recipitor. Episcopo tamen aliisve nullum inde præiudicium generator.

10. Propter.

Resoluendæ donationis hæc species esto. Donatori propter eius ingratitudinem in quem liberalitas conlata siet, si fors in ipsum manus impias iniecerit, aut olli atroces iniurias, seu graue rerum suarum damnum, vel vitæ periculum intulerit, eam reuocare liceto. Istuc tamen ad donatoris qui tacuerit hæredes ne porrigitur,

3. Ut unusquisque.

De peculio clericorum. Tit. 25.

V Nusquisq; presbyter quas res post consecrationis dies adquisierit propriæ ecclesiæ relinquit.

4. Inquidendum.

Inter viuos autem suo alieno nomine facultatibus ecclesiasticis fraudem ne facito, neve de redditibus ecclesiæ, oblationibus, aut votis fidelium alieno nomine res comparato.

2. Presbyter.

Presbyter enim cum diœcesim tenebit, de his